

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnopozirote.rs

Издаје Народно позориште у Београду

ВЕРДИЈЕВА „АИДА“ У РИМСКОМ АМФИТЕАТРУ АРХЕОЛОШКОГ ПАРКА ВИМИНАЦИЈУМ

Оперски спектакл под звезданим небом

У оквиру прославе јубилеја „Милански едикт 313–2013, Србија“, 18. маја је у реконструисаном римском амфитеатру Археолошког парка „Виминацијум“, ансамбл Опере Народног позоришта извео Вердијеву „Аиду“ у режији Огњана Драганова. Извођење овог спектакла је помогла Амбасада Италије у Србији, а пре почетка представе публици се обратио италијански амбасадор Армандо Варикио, који је том приликом свечано отворио новосаграђену сцену. Он је пожелео добродошлицу званичницима и дипломатама, захваливши се што је његовој земљи пружена прилика да учествује у обележавању Миланског едикта у Србији: „Вечерас смо овде, на

овом предивном римском локалитету који сте ви, пријатељи Срби, маестрално реконструисали, да слаavimo цара Константина, уз једну од најчувенијих опера једног од најславнијих композитора 19. века, Ђузепеа Вердија,

која је као створена за извођење на овом величанственом месту. Пре неколико месеци, захваљујући ангажовању маистра Дејана Савића, у Народно позоришту је одржано вече посвећено Вердију, поводом 200 година од његовог рођења. Међу бројним манифестацијама организованим у оквиру прославе 1700 година од доношења Миланског едикта, радо се сећам позоришне представе која је приказала живот великог императора сценским представљањем сна“, рекао је, између осталог, италијански амбасадор. Рекон-

струисани римски амфитеатар је, захваљујући заједничком напору Министарстава културе и бројних спонзора, за само неколико месеци био у потпуности спреман да прими прве посетиоце. Комплетна реконструкција биће завршена до краја године и тада ће амфитеатар, који ће моћи да прими око пет хиљада гледалаца, сигурно служити генерацијама које долазе.

„Аиду“ је овом приликом ансамбл Народног позоришта први пут играо под ведрим небом, а предводила га је, у насловној улози, Јасмина Трумбеташ Петровић. Гост из Италије, тенор Франческо Аниле, интерпретирао је једну од најзахтевнијих улога тог фаха, египатског војсковођу Радамеса, а лик Аидине супарнице Амнерис био је поверен Јелени Влаховић.

(Наставак на страни 2)

ПОЗОРИШНЕ Вечерње **НОВИНЕ** **НОВОСТИ**

ПОПУСТ

ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

YUGOROSGAZ

ДАНИ АЛЖИРСКЕ КУЛТУРЕ

На Великој сцени су 28. маја свечано отворени први Дани културе Алжира у Србији, представом „Путовање“ у извођењу Националног балета те афричке земље. Пре почетка су се високим званичницима и бројној публици

обратили помоћник управника Народног позоришта у Београду Александар Стамаговић и министри културе две пријатељске земље, Калиде Туми и Братислав Петковић.

Р. П. Н.

АУДИЦИЈА У БАЛЕТУ

На аудицију за пријем играча у балетски ансамбл, ове године се пријавило више од 100 играча из земље и иностранства (Енглеска, Русија, Данска, Јапан, Немачка, Бугарска), од којих је на аудицију 28. маја позвано њих 37. Међународну комисију су чинили балетски педагог и кореограф Љубинка Добријевић, педагог Дмитриј Кљавин, в. д. директора Балета Константин Костјуков и прваци и солисти Душка Драгичевић, Константин Тешеа, Милица Безмаревић, Марија Вјештица, Тамара Ивановић Пинговић и Милош Дујаковић. Резултати ће бити објављена на сајту Позоришта.

М. Б.

МЕРА МОДЕРНОГ И СТАНДАРДНОГ

Дејан Миладиновић је са великим успехом на сцени ХНК Осиек поставио „Норму“ Винченца Белинија. На премијери, 25. маја, насловну улогу је певала гошћа из Италије Габријела Мориђи, а дан касније, на првој репризи, публици се представила

српска уметница – сопран Драгана Радаковић. Критичарка „Гласа Славоније“ Бранка Бан, у тексту под насловом „Браво за двије сјајне изведбе“, оценила је да је у питању „повијесно упризорење... које је урадила сјајна екипа предвођена редатељем и сценографом Дејаном Миладиновићем“.

М. Б.

ПОЧЕЛЕ ПРОБЕ НА РАШИ

Прва читаћа проба драме „Бизарно“, по тексту Жељка Хубача и у режији Снежане Тришић, одржана је 15. маја. Представа се припрема у копродукцији београдског Националног театра и Шабачког позоришта, а у подели су Игор Ђорђевић,

Ненад Стојменовић, Љубомир Бандовић, Соња Милојевић и Сузана Лукић. Премијере су планиране за 5. октобар на Сцени „Раша Плаовић“, а два дана касније на Великој сцени Шабачког позоришта.

Р. П. Н.

ПРВИ КОРАК

Традиционална смотра испитних представа студената глуме позоришних академија, под називом „Први корак, пођимо им у сусрет“ ове године ће бити одржана од 18. до 23. јуна на Сцени „Раша Плаовић“, где ће нам се представити студенти Факултета драмских уметности из Београда, Факултета уметности Приштина–Звечан, Академије уметности и Академије лепих уметности из Београда, као и Академије уметности у Новом Саду.

Р. П. Н.

ДОГАЂАЈИ У ОПЕРИ

Значајна гостовања, значајни гости

Последња два месеца ове сезоне испуњена су бројним догађајима у Опери. На летњој позорници Нишке тврђаве нас, у оквиру обележавања Миланског едикта, 28. јуна очекује извођење још једног изузетног Вердијевог дела – опере „Трубадур“, у којој ће се публици представити гостујући уметници: диригент Вахтанг Мачаваријани, Цветелина Василева у улози Леоноре, Стефанола Кола као Манрико и Доменико Вители у улози Грофа Луне, као

нић, Иванка Раковић Крстоношић, Љубица Вранеш, Ненад Чича, Вук Зекић, Михаило Шљивић, Александра Стаменковић Гарсија, Маријана Шовран, Драгутин Матић, Евгенија Јеремић, Жељка Здјелар, Ивана Петровић.

Оперски уметници Народног позоришта представиће се Гала концертом и публици у Краљеву, 8. јуна.

На концерту „Оперско стасовање“ на Сцени „Раша Плаовић“, 24. маја чланови Оперског студија су, уз клавиру сарадњу Глеба Горбунова, извели арије и дуете

Тасић Кнежевић, Невена Тирнанић, Ана Вучковић Николић, Анастасија Мињевић, Владимир Косанић, Александра Анђелковић, Марија Гајић, Јована Белић, Ненад Чича. Публика ће имати прилику да 23. јуна у 12 часова, на истоименом концерту на Великој сцени, поново чује младе певаче, полазнике Оперског студија „Борислав Поповић“ које предводи уметничко руководство у саставу: Сузана Шуваковић Савић, вокални педагог, Ђорђе Павловић, диригент и Ивана Драгутиновић Маричић, редитељ.

Оперско стасовање

и наши певачи Драгана дел Моначо (Ацучена), Ненад Јаковљевић (Ферандо), Дарко Ђорђевић (Руиз, Гласник), Татјана Митић (Инес) и Александар Тасић (Стари Циганин).

У међувремену, на Великој сцени Народног позоришта, 12. маја је одржан концерт под називом „Пролећни гласови“ на којем су се, под диригентском палицом Ане Зоране Брајовић и уз пратњу Оркестра и Хора, представиле будуће наде Опере Народног позоришта, полазници Оперског студија „Борислав Поповић“ и солисти Опере Драгољуб Бајић, Наташа Тасић Кнежевић, Стефан Павловић, Милош Ђуричић, Данило Стошић, Јована Белић, Марија Митић Васић, Биљана Солдо, Данило Стошић, Марко Калајановић, Ива Профаца, Невена Тирна-

из познатих опера. У режији Ивана Драгутиновић Маричић, сценографији Невенке Видак, у костимима које је одабрала Катарина

**ЗАВРШНИ
ГАЛА КОНЦЕРТ
Велика сцена
30. јун у 20.00**

Грчић Николић, и уз сценски покрет који је поставио Жељко Гроздановић, наступили су: Сања Косанић, Инес Поповић, Ана Менда, Маријана Шовран, Милош Гашић, Ивана Јаношевић, Јована Чуновић, Вера Вујасиновић, Наташа

У Сава Центру нас 13. јуна у 20 часова очекује Гала концерт „Оперске звезде Бољшој театра“. Под управом маистра Дејана Савића и уз пратњу Оркестра Народног позоришта, публици ће се представити сопран Маквала Касрашвили, иначе директорка Опере Бољшој театра, прваци овог чувеног позоришта бас Михаил Казаков, тенор Олег Кулко, мецосопран Светлана Шилова и солисткиња исте оперске куће, лирски сопран Ана Аглатова. На концерту који су организовали Сава центар и Народно позориште, уз подршку Министарства културе Републике Србије и Амбаскаде Руске Федерације, а у част Дана Русије, биће изведене најпознатије арије, дуети и ансамбли из руских и светских опера и оперета.

■ Вања Косанић ■

НАСТАВАК СА НАСЛОВНЕ СТРАНЕ

Још један гост из Италије, баритон Елиа Фабиан, представио се улогом заробљеног етиопског краља Амонасра, Стефан Павловић је, као и на београдској премијери, играо Краља Египта, Иван Томашев је тумачио лик египатског првосвештеника Рамфиса, Гласник је био Ненад Чича, а Свештеница Иванка Раковић Крстоношић. У представи су учествовали и Хор, Оркестар као и балетски играчи Народног позоришта у Београду и ученици Балетске школе „Лујо Давичо“.

ТРИ ПИТАЊА ЗА ЕДВАРДА КЛУГА

У славу толеранције и прихватања

Мултимедијални спектакл „Constantinus Magnus“ аутора Александра Сање Илића, у којем учествују Балет, Хор и Оркестар Народног позоришта, бројни гости и ансамбл „Балканика“, још један је у низу догађаја којим ће у Нишу бити обележено 17 векова од потписивања Миланског едикта. У овом епском спектаклу подељеном на 15 целина,

кроз музику и покрет ће бити приказани различити аспекти живота цара Константина Великог. Концерт ће бити изведен на летњој позорници Нишке тврђаве 3. јуна, на дан Св. Константина и Јелене. Аутор кореографије је познати европски уметник румунског порекла Едвард Круг, који нам у разговору за Позоришне новине открива утиске о раду на спектаклу „Constantinus Magnus“.

У питању је дело које слави један од најзначајнијих јубилеја хришћанског света. Да ли осећате већу одговорност због тога и какав је Ваш интимни доживљај овог пројекта?

Рад на овом пројекту је другачији на посебан начин. Позван сам да учествујем у нечему што Сања Илић уз помоћ свог креативног тима брижљиво припрема већ три године и с обзиром да је толико труда већ уложено, осећам додатну одговорност. При том, и сама тема је веома необична и инспиративна. Поред чињенице да сам и сам хришћанин, и у практичном смислу сам се максимално ангажовао како бих дао свој допринос.

Потпуно сам фокусиран на један циљ – да „преведем“ музички пејзаж и визију Сање Илића у покрет, у позориште... Пројекат има своју структуру, а сам рад је подељен на одређене сегменте које повезу-

је једна идеја. Наиме, „Constantinus Magnus“ слави толеранцију, а занимљиво је да управо она описује и обележава сам процес рада. Учесници пројекта остављају простор једни другима, подстичу

идеју која води крајњем циљу, а то је прослава толеранције и прихватања.

Као кореограф радите на сопственим пројектима, сада сте део креативног тима који ствара велики мултимедијални спектакл. Шта је за Вас, као аутора комфорније?

Да ли сте потпуно независни у креирању кореографије или имате одређене утицаје од стране композитора, то јест редитеља?

Понекад, као у овом случају, радије радим на „готовој причи“. Не бих могао да кажем да је тако лакше, напротив. Много је теже пронаћи сопствену визију у оквиру већ постојеће идеје. Ја сам, наравно, под утицајем свих елемената укључених у рад, што је неизбежно када радите на пројекту таквих димензија. Међутим, музика чини централни део пројекта и све друге води кроз процес, па тако директно утиче и на моје кореографске одлуке.

Какви су Ваши утисци о раду са балетским уметницима Народног позоришта?

Захвалан сам што ми је пружена оваква прилика. Веома ми је драго што радим са уметницима Народног позоришта у Београду. Изузетно су талентовани, отворени за сарадњу, али и духовити. Тај њихов смисао за хумор увек је добродошао у балетској сали.

■ Бранкица Кнежевић ■

Едвард Круг је највећу међународне јавности стекао захваљујући специфичном кореографском стилу. Постигао је велики међународни успех као директор Балета Словенског народног гледалишча у Марибору, а као кореограф је радио са бројним значајним балетским компанијама попут Штутгартског балета, Националног балета у Лисабону, Националног балета у Букурешту, Украјинског балета у Кијеву и многих других. Носилац је више значајних међународних награда на фестивалима у Варни, Москви, ХанOVERУ... Ускоро га очекује рад на новим кореографијама које ће бити изведене у Националном позоришту на Гартнерплацу у Минхену (Staatstheater am Gartnerplatz) 6. јула и у октобру у Краљевском балету Фландрије у Антверпену.

Диригент је био Иван Кожухаров, уметник великог међународног искуства, директор Опере у Бургасу. Помоћник редитеља је Ивана Драгутиновић Маричић, која је овом приликом представу прилагодила извођењу на отвореном, костиме је креирала Миланка Берберовић у сарадњи са Катарином Грчић Николић, кореограф је Константин Костјуков, аутори сценографије су Дејан Миладиновић и Миращ Вуксановић, Дејан Миладиновић потписује и избор видео материјала а видео

продукцију Петар Антоновић.

Око 2500 одушевљених гледалаца дочекало је крај представе на ногама и вишеминутним бурним аплаузом наградило више од 200 учесника овог спектакла. Пре почетка представе, у „Римској вили“ је отворена изложба „Константин и његово доба“, коју чине вредни археолошки експонати из збирки десет музеја у Србији, 128 артефаката нулте културне вредности који потичу из периода од првог до четвртог века и сведоче о владавини Константина,

о Миланском едикту и почецима хришћанства на тлу Србије, а међу њима је чувена Константинова бронзана биста која је обишла свет. Поставком су обухваћени и археолошки предмети из резиденцијалних комплекса Сирмијума, Наисуса и Медијане, археолошки налази из Гамзиграда и владарски накит нађен у Шаркамену, као и камења из Кусадака код Младеновца која представља Константина на коњу како гази непријатеља.

■ Микојан Безбрадица ■

ЈУН 2013.

ИЗЛОЖБЕ

• ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић

• ПЛАКАРТ - изложба позоришног плаката
аутор Јован Тарбук

МУЗЕЈ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА 2010

КОНЦЕРТИ

07.06 | 18.00
ВЕЧЕ БАХА И ХАЈДНА, Хор флаута „Syrinx“

17.06 | 18.00
ЧАР ИГРЕ, у организацији Дрине Пешић и ТВ Sky+

ЈУБИЛЕЈИ

10.06 | 18.00
САЊА КЕРКЕЗ, 25 година уметничког рада

ПРОМОЦИЈЕ

13.06 | 12.00
Ансамбл ДУО МОДЕРАТО

ОТВОРЕНА ВРАТА

22.06 | 12.00

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

САРАДЊА СА МНТ ИЗ СКОПЉА

Управници Народног позоришта и Македонског народног театра из Скопља, Дејан Савић и Дејан Лилић, потписали су 8. маја у Музеју Народног позоришта Протокол о дугорочној сарадњи.

Протоколом је предвиђено проширење и унапређење сарадње, чиме ће се обезбедити најбољи услови за копродукције и за размену уметника и позоришних стручњака, као и друге облике сарадње који су од интереса за оба позоришта.

М. Б.

АРИЈЕ И СОЛО ПЕСМЕ

У оквиру циклуса „Концерти“, 19. маја у Музеју Народног позоришта је одржано вече арија и соло песама. Публици су се представиле Бранислава Подрумац (сопран), Ана Петровић (сопран) и Светлана Крстић (клавир). На програму су била дела Шуберта, Вивалдија, Хендла, Брамса, Моцарта...

Р. П. Н.

СУСРЕТ СА ЉИЉАНОМ ДРАГОВИЋ

Поводом пет деценија њеног уметничког рада, 13. маја је одржано вече са костимографкињом Љиљаном Драговић. Разговор је водила Мирјана Одавић, иначе аутор изложбе коју су посетиоци Музеја могли да виде до средине маја, као и монографије о овој нашој уметници. О Драговићи је говорио и директор Музеја Драган Стевовић, док је избор видео материјала начинио Петар Антоновић.

Р. П. Н.

ИНТЕРВЈУ | ЉУБИВОЈЕ ТАДИЋ

ИНТЕРВЈУ | СУЗАНА ШУВАКОВИЋ

Наука и поезија су два ока истог лица

После паузе од пет година, драма Стевана Пешића „Тесла или прилагођавање анђела“ у режији Душана Михајловића враћа се на репертоар Сцене „Раша Плаовић“. Обнова је планирана за сутра, 2. јуна, а у подели су, као и у свим досадашњим извођењима, Љубивоје Тадић и Радован Миљанић. Те вечери, ова представа, која у први план ставља мисао Николе Тесле кроз измишљени интервју који генијални научник даје новинару Џону Смиту у својој лабораторији у Колорадо Спрингсу, биће одиграна 252 пут.

Представа се враћа на репертоар, чини се, у правом тренутку с обзиром да се ове године навршава седам деценија од Теслине смрти? Да ли ће, евентуално, бити неких измена у односу на премијеру која је била 1994. године?

Дирекција Дrame је прихватила мој предлог да обележимо овај јубилеј враћањем на репертоар наслова који има значајну позоришну биографију. Протеклих година представа је недостајала Радовану Миљанићу и мени, а верујем и публици која је била наш драгоцен саговорник свих 13 година колико је представа играна у Народном позоришту. Са поносом могу да истакнем да је временом бивала све боља, што је најважнији рецепт за дуговечне представе. Што се тиче измена у поставци, оне су

једино у нама, јер смо сада старији. У свему смо пратили једноставну режију Душана Михаиловића, као и његове пророчке речи којима нисмо баш много веровали – да ћемо представу играти док смо живи.

Како данас гледате на почетке рада на том заиста сјајном тексту?

Почетак рада је био 2. јуна 1994, када ми је редитељ Душан Михаиловић дао текст. Те ноћи сам га прочитао два пута, био сам опчињен његовом лепотом, али истовремено и уплашен, јер готово ништа нисам разумео. Рад на представи је подразумевао сазнавање и разумевање онога што су нам Пешић и Тесла приредили. Морали смо да знамо више од онога што пише у тексту, како бисмо могли да га одиграмо и саопштим публици. Глумачки задаци пред нама су чак били лакши од оних других, „сазнајних“. Редитељ је

Представа је оублику, а имали смо гледаоце који су више пута са нама желели да се упусте у ову прелепу мисаону авантуру. После извођења смо имали госте, представљали књиге, изложбе, а најзбудљивији догађај је био када смо после једне представе пустили композицију Љубице Марић „Чудесни милиграм“ којом је она победила на конкурс у Амстердаму 1933. Тих шест минута композиције је блиско Теслином истраживању васионе и вечности. Аплауз који је уследио приморао је нашу велику композиторку да се први пут у каријери поклони пред публиком. Памтим, наравно, и 150. извођење, 29. децембра 2000, када је са нама последњи пут на сцени био наш редитељ, Бата Душа.

био једини оптимиста што се тиче дуговечности представе, док сам ја мислио да ћемо је играти током једне сезоне.

Пешић у уводном делу текста напомиње да се сусрет Тесле и новинара Смита „десио“ у

ноћи 3. јула 1899. Кроз представу се, при том, „провлаче“ Његошеви стихови из песме „Ноћи скупље вијека“, али и Гетеови, из његовог ремек-дела „Фауст“...

Тог дана, Тесла је у Колорадо Спрингсу извео такозвани „експеримент 12.000 муња“. Практично је створио муњу и том приликом је говорио Његошеве стихове. Тесла је тај дан описао као нешто што никад неће заборавити. Он је тврдио да су наука и поезија два ока истог лица, и инспирацију је налазио управо у поезији. Када је имао 26 година, у парку у Будимпешти је гледао залазак сунца. Сегио се Гетеових стихова и из тог надахнућа су настали обртно магнетно поље и индукциони мотор. Позната је и његова преписка са Лазом Костићем, а Змајем је био толико одушевљен да је, после њиховог сусрета у Београду 2. јуна 1892. када му је Змај спевао песмицу „Чим си дош’о, одмах си нас електрис’о“, превео неке његове стихове на енглески језик.

Пешић је у коаду расветлило више појединости о стваралачким прекупацијама и самој личности генијалног научника, визионара и проналазача. Шта је на Вас, од свега тога, оставило најснажнији утисак?

Два тренутка, која је и писац посебно истакао. То је последњи покушај прилагођавања једног анђела животу на земљи, и други – о космичком болу, од којег потичу беда, ратови, зло и који чини да наш живот све више постаје апсурдна и страшна појава.

■ Микојан Безбрадица ■

Квалитет и р

Поласницима Оперског студија „Борислав Поповић“ од ове сезоне, као вокални педагог, своје знање и искуство преноси првакиња Оперe Сузана Шуваковић Савић.

При крају смо оперске сезоне у којој сте први пут били у новој улози – члана уметничког руководства Оперског студија „Борислав Поповић“ Народног позоришта. Какви су Ваши утисци?

Пресрећна сам што ми је укaзано поверење да као вокални педагог водим младе људе, младе наде, с обзиром да знамо да су и пре мене то радили значајни оперски уметници. То је уједно и већа одговорност, самим тим што више не размишљам само о себи као певачу већ ми је драго када видим полазника Оперског студија да усваја оно што му причам. Волим да радим са младима свим срцем и то ми причињава велико задовољство, а и сама сам током петнаестогодишње каријере и наступа у светским театрима сваки пут када сам имала могућности узимала часове певања у Италији. Увек сам могла да од некога нешто ново научим. Трудим се да кроз рад са полазницима Оперског студија пре свега радим на ономе што се зове природно певање без имитације. Мислим да у свету постоји тенденција да сви звучимо исто и то је, по мени, досадно јер ако слушамо велику Марију Калас или Тебалди, оне су имале толико тога да кажу управо зато што су поседовале нијансе у свом гласу и управо зато што су својој природи дале да буде оно што јесте. То сада покушавам да постигнем са младима. Важно је и да се глас, у оквиру његових могућности и капацитета

■ Јелица Стевановић ■

XVII ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА

Најбољи румунски играч Дан Датку

У организацији Удружења балетских уметника Србије, 11. и 12. маја је одржан XVII фестивал кореографских минијатура. Првог дана је, као и сваке године, на Сцени „Раша Плаовић“ одржана селекција финалиста, да би сутрадан публика на истој сцени присуствовала извођењу једанаест минијатура које су ушле у ужи избор такмичарског програма, и свечаној додели награда.

Стручни жири састављен од балетских уметника: Росана Хрибар (Словенија), Луис Гало Мудара (Велика Британија / Шпанија), Сташа Зуровац (Хрватска), те Милош Софреновић и Милан Рус из

Србије, одлучио је да Прву награду добије румунски играч Дан Датку, Другу награду је освојио играч из Јапана Мисато Иноуе, а Трећу – Алекса Капареда са Филипина и Тамаш Чижмадија из Мађарске (који је једно време био члан нашег ансамбла). Исти жири је одлучио да Пхвале добију београдска уметница Исидора Станишић и Сања Нешковић Першин из Словеније, а Плакету „Александар Израиловски“ њене сународнице Ења Белак, Маша Хавлина, Јерца Рожник, Вероника Валдес.

Дан Датку је добио и Награду критике, о којој су ове године одлучивали Милица Зајцев, Милица Церовић и Слободан Обрадовић, док је Награду публике освојио играч из Колумбије Рене Алехандро Хуари Матеус.

Уметничко веће УБУС-а које чине Снежана Весковић Заблаћански, Владимир Логунов и Милош Софреновић, доделило је Награду „Охрабрење“ нашим играчима Милице Јевић, Милошу Кеџману и Милану Бачкуљи, који су са још неколици-

Ф
К
М

Добар рад би требало ценити Плакат – лице невидљивог

та, надограђује ако је могуће прво кроз мале роле, а да се тек онда дође до већих улога, да се осете сцена, оркестар, диригент, колеге, и да се схвати да је наш посао у ствари један велики тимски рад. Потрудићу се да све оно што сам учила од других пренесем од срца

се развија годинама и од њега не можете тражити да одједном пружи све. Он се усавршава – певачки, глумачки, као колега, као део тима. У Италији је дуго постојао систем где су певачи-солисти месечно били плаћени као што ми добијамо плату, да би се сада то svelo само на поједи- на позоришта. Данас је важно имати доброг агента који ће стати иза тебе, а добар агент ће стати само иза заиста савршеног уметника. Оперско певање је скупа „игра“, поготово на Западу где сваки пут за припрему улоге морате да издвојите велику суму новца, а онда је питање да ли ће вас неко ангажовати. Морамо да се, колико год можемо, усавршавамо и да нас постојећа ситуација једноставно не узнемирава и не кочи у замислима, јер је битно само све добро осмислити, добро радити и жеље се испуњавају.

Како видите будућност и перспективу опере код нас али и у свету уопште?

Потребно је да се пуно ради на маркетингу. У Србији има мало оперских кућа и због тога оперске певаче треба ставити на пиједестал, на прво место. Изнад њих ни у њиховој равни не може да буде ни један други певач јер бити оперски певач подразумева много тога, од најосновнијег – да буде музички писмен, да научи технику певања до тога да научи текст који је на немачком, француском или италијанском језику. На крају крајева, да отпева сваку ноту како је написана. Важно је и то колико је новца неопходно улагати у нешто што је врхунска уметност. Јер ако ви представите врхунску уметност на врхунски начин, многи ће се у овој земљи прихватити меценства оперске уметности, знајући да је оперски певач иза себе оставио десет или петнаест година рада и да није преко ноћи стекао славу. Што значи да би квалитет и рад требало да почну да се цене! Питање је само колико ко жели да се у том смислу позабави елитном уметношћу као што је опера. Када одете у било који европски центар обавезно вас одведу да погледате оперску представу, а често је питање да ли ћете уопште наћи карту. Ми имамо велику срећу да наше позориште има, имало је и увек ће имати сјајну публику.

■ Вања Косанић ■

Јован Тарбук, дизајнер Народного позоришта и арт директор Позоришних новина од њиховог оснивања, дан учи свог 33. рођендана, а у оквиру десете јубиларне Ноћи музеја, имао је отварање своје прве самосталне изложбе! Реч је о изложби позоришних плаката под називом „Плакарт“, која ће у Музеју Народного позоришта у Београду трајати до краја сезоне.

Да ли је ова изложба, по Вашем мишљењу дошла прерано, касно или таман на време?

Изложба увек дође у право време. Нарочито ми је драго што се догодила баш у оквиру Ноћи музеја, јер ју је те вечери видело изузетно много посетилаца. Иначе, идеја изложбе је да се промовише плакат као форма и покаже веза између уметности и рекламе.

Колико плаката је изложено и јесу ли сви рађени за Народно позориште?

На изложби је представљено двадесетак плаката рађених у последњих десетак година, за Народно позориште у Београду али и за друга позоришта у Србији и региону. Такође, ту је и неколико плаката рађених „мени за душу“, који раније нису излагани. У корпусу изложбе је и плакат за представу „Бизарно“ Жељка Хубача, у извођењу Босанског народног позоришта из Зенице, за који сам добио Награду „Горан Меркаш“ за најбољи казалишни плакат на регионалном Бијеналу казалишног плаката у Вараждину, 2011.

Посетиоце изложбе сте у Ноћи музеја обрадовали занимљивим пратећим садржајима...

Посетиоцима смо понудили да, на испрва белом платну-плакату маркерима цртају своје асоцијације на тему позоришта и тако створе јединствено уметничко дело. Поред тога, имали су прилику да се фотографишу у деловима костима из фондуса Народного позоришта, што је изазвало стварно велико интересовање, сликало се око 1000 посетилаца. Све фотографије се налазе на фејсбук страни Музеја Народного позоришта, очекујемо да се посетиоци препознају и упишу своја имена, а фотографија са највише „лајкова“ донеће победнику и награду.

У каталогу изложбе о Вама пишу заиста хвалоспеве наши и страни драматурзи, редитељи, театролози. Које оцене и коментари су Вам најдражи?

Маријан Варјачић, утемељивач и стални члан жирија вараждинског Бијенала најпре каже:

„Историјат позоришног плаката, од Тулуз Лотрека – до Јована Тарбука, показује да увек има уметника плаката који могу немогуће“. Не морам ни да објашњавам колико ми

дизајна и дигиталне уметности: фотографија, калиграфија, асоцијативне визуелне реплике из области уметности, медија и филма“.

Награда на Бијеналу је највеће али не и једино признање које сте добили. Недавно је стигло још једно, и то из Кине?

Па да, имам већ неколико признања на изложбама позоришног плаката организованим у оквиру домаћих фестивала – Дипломе за унапређење позоришног плаката у Србији на „ЈоакимФесту“ у Крагујевцу, 2007, 2008, 2009, 2010, као и част да моји плакати буду међу изабраним радовима излаганим на тријеналу у оквиру Стеријиног позорја 2007, 2010, 2013. А

Позоришни плакат је замрзнути кадар емоционалног доживљаја комода, преведен у слику. Слика и речи могу бити у лабавом односу, или се границе између њих могу изгубити до те мере да слике постају речи а речи слике.

прија постављање мог имена у великог уметника, практично зачетника графичког дизајна и позоришног плаката као форме, Тулуз Лотрека! Исти театролог у свом тексту даље оцењује: „Задатак дизајнера је приказати невидљиво или невидљиво учинити видљивим. Томе се придружују ефекат зачудности, хумор и иронија које налазимо у готово сваком Тарбуковом плакату...“. А Бранислава Илић, драматург, својим коментаром је препознала суштину савременог проблема ангажованости дизајна у Србији – она каже да: „у свету у којем је агресивно-медијско оглашавање уметности постало императив, Јован Тарбук, не подлежући овом тренду, лишен ауторске претенциозности али не и ауторске препознатљивости, успева својим радом да се издвоји“ и оцењује да мој дизајн „карактеришу отменост и висока уметничка префињеност, не баш тако уобичајене за ово време и овај простор, али и вешто коришћење свих елемената савременог

непосредно пред отварање изложбе ми је стигла вест да сам добио Награду жирија међународног такмичења „Hiiibrand“ одржаног у Кини, за најбољи лого у 2012. Можда ме је више и од саме награде обрадовало образложење Кита Хинрикса из САД-а, једног од чланова жирија, који је изјавио: „Лого је софистициран и елегантан, а у исто време магично разигран. Волео бих да сам га ја дизајнирао“.

■ Јелица Стевановић ■

Поред овог захтевног педагошког рада Сузана Шуваковић Савић се припрема за наступ у музичко-сценском спектаклу „Constantinus Magnus“ Александра Сање Илића, поново планира гостовања у Лондону и припрема нове улоге. Такође, већ четврти пут, приређује солистички концерт у оквиру „Оперске туре“, где публика полазећи из Беча путује бродом кроз Европу и прати значајне оперске догађаје.

и без задршке свим младим певачима који желе да напредују.

Током бројних гостовања, посебно у Италији, имали сте прилику да упознате „стађоне“ систем рада. Шта бисте саветовали младим људима на основу тог искуства?

У „стађоне“ систему видим и добру и лошу страну. Добра страна је наравно то што смо, као певачи, увек спремни за борбу, то нас наводи да увек будемо у врху, да стално радимо на себи и негде ће се нека врата отворити. Са друге стране, мислим да је млад певач данас, у свету, у великом проблему зато што нема подршку. Певач

ЛУБИЛЕЈ У ДРАМИ

Хит представа – петнаест година

„Овације какве се у Народном позоришту већ дуго нису чуле“ – овако или некако слично, извештавали су медији непосредно после премијере Шмитових „Загонетних варијација“ у режији Божидара Ђуровића, а у извођењу Марка Николића и Бориса Пинговића.

Обе дуо драме са нашег репертоара по текстовима Ериха Емануела Шмита у мају су обележиле значајне јубилеје: 50. представа „Малих брачних злочина“ у режији Филипа Гринвалда и извођењу Неле Михаиловић и Бориса Пинговића одиграна је 8. маја, а следеће вечери су „Загонетне варијације“ прославили – петнаести рођендан!

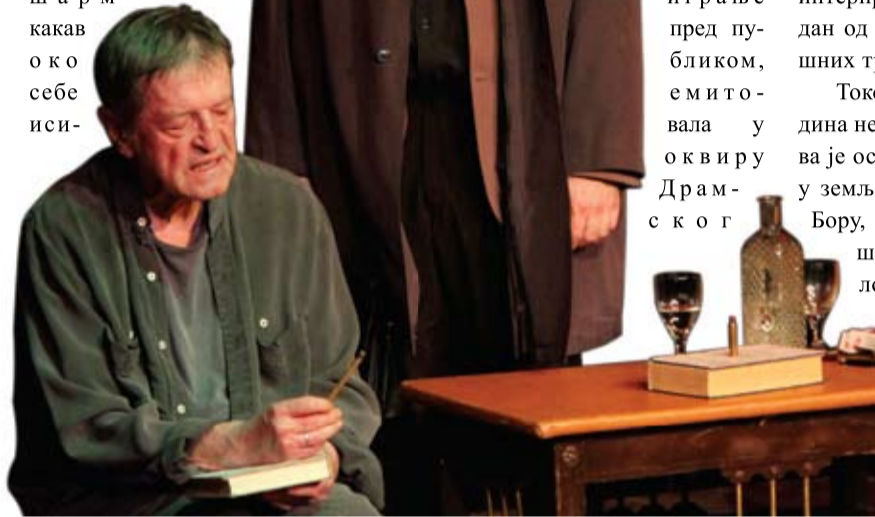
вића, 2. маја 1998. године на Сцени „Раша Плаовић“. После овако бурног почетка, уследио је изузетно дуг, постојан и богат сценски живот: двестоти излазак пред публику представа је прославила на свој десети рођендан, 250. репризу непуне три године касније, 7. марта 2011, а пред нама је 273 извођење којим представа слави 15. рођендан.

А како је све почело? У највама премијере медији су у први план истицали чињеницу да је комад претходне године добио престижну Молијерову награду и да је у Паризу представа прави хит, као и да је праизведба у граду светлости (1997) била велики повратак театру чувеног глумца Алена Делона, који је тумачио улогу Абела Знорка (док је београдска поставка привођена крају, текле су припреме за лондонску премијеру са Доналдом Сатерлендом у истој улози). У продукцији Народного позоришта, та улога је поверена Марку Николићу, а његов партнер, Борис Пинговић, тумачи улогу Ерика Ларсена.

Аутор овог изванредног текста, Ерик Е. Шмит, био је гост на београдској премијери и „поделио са публиком нескривено задовољство, бурно аплаудирајући из првог реда“, а потом је изјавио да је „Марко Николић један од најбољих тумача Абела Знорка“ и појаснио како је то глумац „који има моћ изванредне, изненадне трансформације. (...) Својом појавом он објашњава читав један свет! Он је цело вече држао моју пажњу“.

Критика је, међутим, била прилично суздржана, иако су апострофирани „дискретна“ режија, „рафинирана“ сценографија Бориса Максимовића којој су се придружили костими Љиљана

не Драговић, те да је Марко Николић „убедљив, искрен, отворен“ и да је успео да „пронађе неухватљиви, меланхолично-саркастични шармак какав о себи исис-

јавају људи попут Знорка“, као и да су се оба глумца „складно допуњавала“.

Већ у новембру исте године, на Дан Народного позоришта, Борис Пинговић је за улогу у овој представи добио Похвалу Народного позоришта, а Марку Николићу је истог дана, 22. новембра 1998, уручено престижно глумачко признање, Награда „Раша Плаовић“.

Када већ није било никакве сумње да је реч о хит-представи,

ПТС је 2002. године снимила и не-посредно пред јубиларно сто-и грање пред публиком, емитовала у оквиру Драмског

Забележимо и да је Ерик Е. Шмит, поводом стоте представе, Народном позоришту упутио телеграм у којем је, између осталог, написао: „Увек ћу се живо сећати премијере у Београду, снаге прочишћеног спектакла и дирљиве интерпретације глумца. То је један од мојих најлепших позоришних тренутака“.

Током протеклих петнаест година неуморног играња, представа је остварила бројна гостовања у земљи – у Студентском граду, Бору, Краљеву, Сомбору, Вршцу, Зрењанину, Аранђеловцу, Панчеву, Крагујевцу, Сремској Митровици, Кикинди, Параћину, Ковину, Убу, Свилајци, Јагодини, Костолцу, Косовској Митровици, Зајечару, Врњачкој Бањи и Иригу, а наступила је и на фестивалу

Град театар Будва и на Бориним данима у Врању. „Загонетне варијације“ су представљале српску позоришну уметност и на гостовањима у Бечу, Цириху, Женеви, Лондону, Кијеву и Подгорици, на фестивалу Град театар Будва, те на Четвртог интердисциплинарном позоришном фестивалу „Дани малих ствари“ у Требињу. Представу је до сада видело 50000 гледалаца.

■ Јелица Стевановић ■

ПОДСЕЋАЊА (1) / ПИШЕ ЗОРАН Т. ЈОВАНОВИЋ

Када је било прво инострано гостовање Народного позоришта?

У земљи која је одувек, на нажалост и сад трпела и трпи рушења, паљења и разарања, и у којој се, као да већ те несрећне околности нису довољне, о документима и другим сведочанствима о времену садашњем и прошлом не води адекватна брига, историја је – отворена књига. На срећу, има прегалаца који је предано и стално дописују. У поглављу о позоришту, један од њих је Зоран Т. Јовановић

Према попису иностраних гостовања Народного позоришта у Београду, чији су аутори мр Александар Радовановић и Љиљана Мркшић, прво гостова-

ње Дrame Народного позоришта је било у Софији 1912, за управе Милана Грола, на иницијативу И. Иванова, директора софијског Народного театра и бугарског министра просвете Стевана Бопчева. У Позоришном годишњаку за 1911–12, наводи се пет представа које су од 7. до 9 маја 1912. изведене у софијском Народном театру: Војновићев „Allons enfants!“, Веселиновићев и Брзаков „Бидо“, „Љубав бди“ Г. де Кајаве и Р. Флера, Ђуровићев „Адемберг“ и Станковићева „Коштана“. Годишњак још бележи: „Поред високе пажње којом је Народно позориште том приликом удостојио Његово Величанство краљ Фердинанд, Народно позориште за све време бављења у Софији било је предусретано свесрдно од Управе и чланова Народного театра, од целокупне софијске штампе и публике“.

Била је то лепо замишљена и корисна међусобна размена гостовања, али историјски догађаји

Ансамбл Народного позоришта у Софији, 1912.

који су уследили, омели су пуну реализацију идеје и до узвратног гостовања софијских уметника није дошло.

Међутим, истраживањем историјата Народного позоришта у Скопљу (1913–41) „открио“ сам да прво инострано гостовање није било то, већ тродневна турнеја Народного позоришта у Скопљу (у оквиру које је било и гостовање у Лесковцу) од 25. до 29. октобра

1909. Основне податке сам лако нашао у Годишњацима за 1909–10. и 1910–11. Осталу документацију сам „ископао“ са доста муке, која је уобичајена при оваквим „археолошким“ позоришним радовима.

Најкраће речено, иницијативу за ово гостовање у Отоманској царевини дао је дипломата и већ афирмисани књижевник, Бранислав Ђ. Нушић, одличан познавалац прилика у Македонији. Он је

свесрдно помогао младом управнику Народного позоришта Милану Гролу да гостовање прерасте у вишедневну свечаност за наш живаљ, који се окупао у Скопљу да чује, после толико деценија (да не кажемо патетично – векова), свој матерњи језик. Гостовање у Скопљу је почело „Коштаном“ а завршило се „Бидом“, који су одиграни у најбољим саставима јер су на пут кренули сви глумци, појачавајући масовне сцене и хорске деонице. На леп пријем је наишло извођење Шапчанинове „Задужбине“, у којој су парадно дефиловали, у обновљеним историјским костимима, сви српски великани. Тим трима представама, пуним историјских и завичајних евокација, додате су и три представе лакшег, комедиографског карактера: Молијерове „Смешне прециозе“, Трифковићева „Љубавно писмо“ и Нушићева једночинка „Под старост“.

(наставиће се)

Ненад Јеремић балет је уметност младости

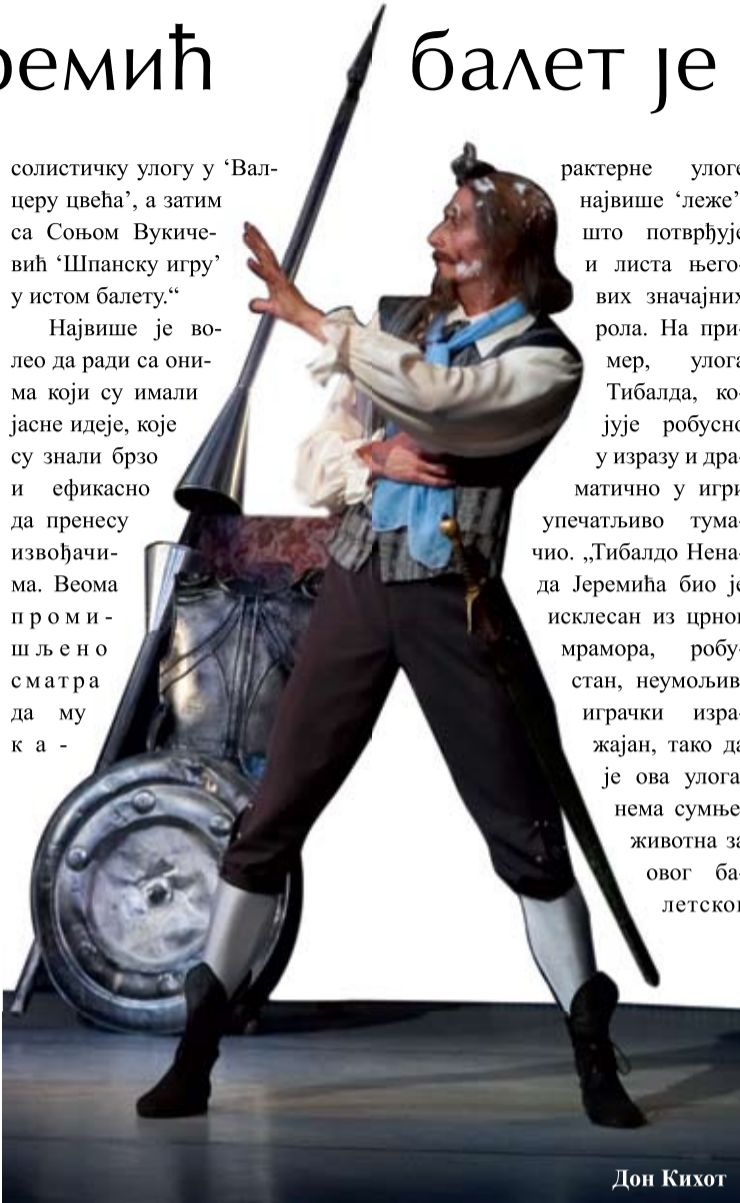
Балет се Ненаду Јеремићу (1960), истакнутом солисти београдског ансамбла, десио случајно. У петом разреду осмогодишње школе педагог Анђелка Јаблан је њега и још десетак вршњака, на часу физичког васпитања, одабрала за балетско школовање. И тако су почели његови играчки дани. У Балетској школи „Лујо Давичо“ је најпре учио код Анђелке Јаблан, а затим код Душанке Комендић, Мире Нешић, Стевана Жунца и других. Љубав према музици и музикалност је наследио од мајке која је завршила нижу музичку школу. Пред крај школовања, витки, високи младић је почео да игра у Народном позоришту, па је завршни разред и дипломски испит ванредно и са успехом положио.

„Почео сам од најниже лествице“, сећа се Јеремић својих првих сценских корака. „Моја прва ‘улога’ је била у ‘Копелији’. Био сам бубњар који је само требало да прошећа сценом. Полако сам стицао школу сценског искуства. Најпре сам у ‘Крчку Орашчићу’ у поставци Жарка Пребила играо

солистичку улогу у ‘Валцеру цвећа’, а затим са Соњом Вукичевић ‘Шпанску игру’ у истом балету.“

Највише је волео да ради са онима који су имали јасне идеје, које су знали брзо и ефикасно да пренесу извођачима. Веома промишљено сматра да му

ка -

Дон Кихот

актерне улоге највише ‘леже’, што потврђује и листа његових значајних рола. На пример, улога Тибалда, коју је робусно у изразу и драматично у игри упечатљиво тумачио. „Тибалдо Ненада Јеремића био је исклесан из црног мрамора, робустан, неумољив, играчки изражајан, тако да је ова улога, нема сумње, животна за овог балетског

уметника“, записала сам у кротици.

И друге његове улоге су остале забележене у хроникама догађања на београдској сцени. Био је елегантан у ставу и вагрен у изразу Станиша Црнојевић у „Јелисавети“. Као Отац храма у „Самсону и Далили“ је био у по-

Све своје улоге Јеремић је креирао у заједничком стваралачком процесу са кореографима. Трудио се да испоштује њихове захтеве, али се дешавало да кореограф усвоји нешто што је Јеремић предлагао.

кретима сензуалан и страствен, а при томе и одличан партнер. Други став Прве симфоније Чајковског из „Зимских снова“ је имао младе и поетичне интерпретаторе, Ашхен Атаљанц и Ненада Јеремића.

Највише запажених улога је остварио у поставкама Лидије Пилипенко. Једна се посебно издваја – „Вечити младожења“ Српског народног позоришта у

Новом Саду. Остао је овај опис Јеремићевог наступа на страницама листа „Борба“, децембра 1986: „Носилац главне улоге у ‘Вечитом младожењи’, млади београдски уметник Ненад Јеремић је у играчком погледу потпуно оправдао поверење кореографа Лидије Пилипенко“.

Као ретко ко из света уметничке игре, Ненад Јеремић је знао да оцени своје играчке домете. Јако је желео да заигра Алберта у „Жизели“, али је веома рационално сматрао да је за ту улогу било бољих играча. Иначе, у моменту када је у балетском ансамблу био већ више од три деценије, Јеремић постаје одлучни борац за праведнији однос према балетској уметности и балетским уметницима. Покушавао је да се супротстави законодавству које не толерише физичке и психичке могућности оних који због великог ангажовања тих потенцијала морају имати бенифицирани радни стаж. Колико знамо, та неравноправна борба још траје... Но, Јеремићева порука „балет је уметност младости“ – заувек је истинита.

(наставиће се)

Сусрет са Титом

Много година после великог успеха у „Орфеуму“, као зрео уметник, Живан је о том времену и наступу причао као о правом певачком подвигу, јер певати 35 дана из вечери у вече различити репертоар, мењајући технику и позицију гласа у зависности од композиције, било је невероватно, поготово имајући у виду да је био певачки нешколован. Уследио је први професионални естрадни концерт, на Велику Госпојину, 28. августа 1962. године на нишкој Тврђави.

Велику прекретницу у Живановој каријери представљао је сусрет са председником Титом. Наиме, редитељ Сава Мрмак и Милан Вукос, тадашњи генерални директор Југословенске радио-телевизије, осмислили су новогодишњи програм и позвали Живана да пева на дочеку 1963. године код председника Тита, у згради Скупштине Србије, где је био присутан цео државни врх. Поноћ је већ прошла, време је пролазило и друштво се већ одвајало по сепаремима. Верујући да неће ни наступити, разоча-

ран, Живан је хтео да крене кући. Није знао да је он „аду“ вечери... Наступио је у четири сата ујутро! Певао је разноврсни репертоар, од руских песама до „Ol' Man River“, и изазвао опште одушевљење. Тоша Елезовић из оркестра му је рекао да обрати пажњу на чове-

Са песмом Душана Јакшића „Черге“ Живан је учествовао на фестивалу Београдско пролеће. Док су чекали резултате, рекао је Душку: „Ако ови безгласни победе, ти иди у учитеље, а ја ћу у књиговође“. Срећом, „безгласни“ нису победили.

ка који је седео на ивици подијума – био је то Едвард Кардељ. Председник Тито је питао Живана шта и где ради, и кад је чуо да студира економију, бурно одреаговао: „Кавка економија?! Ти мораш да школујеш глас, па у оперу“. Одмах је позвао телефоном секретара скупштине, пуковника из Друге пролетерске, и наложио му да брине о младом уметнику. Од тада, Жи-

ван је био стални гост на пријемима поводом посета страних државника, као и на прославама државних и револуционарних празника.

Слеће, 1964. године, пала је коначна одлука у дилеми опера или естрада. Неколико месеци током те године Живан је са Лолом Новаковић, Цимијем Станићем и ансамблом „Седморица младих“, сваке вечери, осим недеље, певао у клубу „Dancing“ на Звездари. Међутим, како у то време није било упутно прослављати „српску“ Нову годину (нити је смело да се помисли како то неко чини), Живан је 13. јануара увече одлучио да се прошећа са друговима. Изненада, код Хотела „Москва“, заставио се полицијски аутомобил и неколико полицајаца у цивилу га је увело у кола. На његово питање шта се дешава, одговорили су му да мора хитно да иде кући и пре-

њем“.

Бугарски колега се одушевљено и питао га шта пева у опери. Био је веома изненађен чињеницом да Живан никад није певао у опери. Био је то Николај Ђауров, један од најзначајнијих светских басова 20. века. Дошао је у пратњу председника Живкова и неколико дана касније је певао на сцени Народног позоришта улогу Филипа у опери „Дон Карлос“. Већ је био веома познат, а у оперским кулоарима се препричавала представа из чувене Скале у Милану од пре неколико година, где су у улогама Филипа и Инквизитора наступила двојица бугарских певача – познати Борис Кристоф и млади Николај Ђауров и када су у великој сцени дуета између Инквизитора и Филипа, све симпатије публике и критике биле на страни младог уметника.

После овог наступа у Клубу посланика, дефинитивно је одлучено да се Живан Сарамандић упути на школовање гласа.

(наставиће се)

ВЕЛИКА СЦЕНА

ПОКЛОН У ЈУНУ - 50% ПОПУСТА НА ЦЕНУ
УЛАЗНИЦА ЗА ОБЕЛЕЖЕНЕ ПРЕДСТАВЕ ЈУН 2013.

субота 19.30 СЛЕПИ МИШ оперета Јохана Штрауса 01	недеља 19.30 МИЗАНТРОП комедија Ж. Б. П. Молијера 02	понедељак 19.30 ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића 03	уторак 19.30 КИР ЈАЊА комедија Јована Стерије Поповића 04	среда 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 05	четвртак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА 50% балет на музику Војислава Вокија Костића 06	петак 19.30 ГОСПОЋА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића 07		
субота 12.00 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПРАВОСЛАВНОГ СПОРТСКОГ ДРУШТВА „СВЕТА СРБИЈА“ 08	субота 19.30 БАХАНТКИЊЕ 50% трагедија Еурипида 08	недеља 19.30 АНТИГОНА 50% трагедија Софокла 09	понедељак 19.30 ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића 10	уторак 19.30 ДАМА С КАМЕЛИЈАМА балет на музику Ћузепеа Вердија 11	среда 19.30 ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића 12	четвртак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА / Откупљено балет на музику Војислава Вокија Костића 13	петак 19.30 ПОКОНДИРЕНА ТИКВА комедија Јована Стерије Поповића 14	субота 19.30 БОЕМИ опера Ћакома Пучинија 15
недеља 19.30 УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА 50% балет П. И. Чајковског 16	понедељак 19.30 ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића 17	уторак 19.30 КРАЉИЦА МАРГО 50% балет на музику Горана Бреговића 18	среда 19.30 ТРУБАДУР опера Ћузепеа Вердија 19	четвртак 19.30 ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет П. И. Чајковског 20	петак 20.00 ДИДОНА И ЕНЕЈ / гостују солисти, хор и барокни оркестар Фестивала ране музике опера Хенрија Персла 21	субота 19.00 АИДА опера Ћузепеа Вердија 22	недеља 12.00 ОПЕРСКО СТАСАВАЊЕ 50% концерт Оперског студија Народнoг позоришта „Борислав Поповић“ 23	недеља 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 23
понедељак 19.30 ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића 24	уторак 19.30 ДОН КИХОТ 50% балет Лудвига Минкуса 25	среда 19.00 МАДАМ БАТЕРФЛАЈ опера Ћакома Пучинија 26	четвртак 19.30 ПЕСНИЧКА ЛИТУРГИЈА ЗА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША у организацији Матице српске из Новог Сада 27	петак 19.30 КОНСТАНТИН драма Дејана Стојиљковића 28	субота 12.00 18.00 ПЕТАР ПАН балет у кореографији Бруса Стајвела 29	недеља 20.00 ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ 30		

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

ПОКЛОН У ЈУНУ - 50% ПОПУСТА НА ЦЕНУ
УЛАЗНИЦА ЗА ОБЕЛЕЖЕНЕ ПРЕДСТАВЕ

субота 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 01	недеља 21.00 ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА / ОБНОВА драма Стевана Пешића 02	понедељак 20.30 ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА драма Стевана Пешића 03	уторак 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 04	среда 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 05	четвртак 11.00 ДРАМСКИ ФЕСТИВАЛ ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ „ДЕЧЈИ ДАНИ“ 06	петак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 07	
субота 20.30 ПЕР ГИНТ испитна представа студената Академије уметности, Београд драма Хенрика Ибзена 08	недеља 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 09	понедељак 20.30 БЕСПОМОЋНА СТВОРЕЊА испитна представа студената Академије уметности, Београд драма Нила Сажмона, према приповеткама А. П. Чехова 10	уторак 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА 50% драма Тенесија Вилијамса 11	среда 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 12	четвртак 20.30 КОВАЧИ 50% комедија Милоша Николића 13	петак 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ 50% комедија Владимира и Олега Пресњакова 14	субота 20.30 ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА / откупљено драма Стевана Пешића 15
недеља 20.30 ОГВОЖЂЕНА 50% драма Горане Баланчевић 16	понедељак 20.30 НЕСПОРАЗУМ 50% драма Алберта Камија 17	уторак 17.00 ФАКУЛТЕТ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ, БЕОГРАД ПРИНЦ ЖАБА Дејвида Мемета 18	уторак 21.00 ФАКУЛТЕТ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ, БЕОГРАД БОГ МАСАКРА Јасмине Резе 18	среда 17.00 ФАКУЛТЕТ УМЕТНОСТИ ПРИШТИНА-ЗВЕЧАН ЛИЛИКА Драгослава Михаиловића 19	среда 21.00 ФАКУЛТЕТ УМЕТНОСТИ ПРИШТИНА-ЗВЕЧАН БЕЧКА СТОЛИЦА Николаја Кољаде 19	четвртак 21.00 АКАДЕМИЈА ЛЕПИХ УМЕТНОСТИ, БЕОГРАД ПЕР ГИНТ Хенрика Ибзена 20	петак 21.00 АКАДЕМИЈА ЛЕПИХ УМЕТНОСТИ, БЕОГРАД ГОСПОДАР ПУНТИЛА И ЊЕГОВ СЛУГА МАТИ Бертолта Брехта 21
недеља 17.00 АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ У НОВОМ САДУ МРАВЉИ МЕТЕЖ Александра Поповића 23	недеља 21.00 АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ У НОВОМ САДУ ЖИВОТИ ДРУГИХ - ПИСМА СЕБИ ауторски пројекат 23	понедељак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 24	уторак 20.30 ОГВОЖЂЕНА 50% драма Горане Баланчевић 25	среда 20.30 КОВАЧИ 50% комедија Милоша Николића 26	четвртак 20.30 ЖЕНИДБА комедија Николаја В. Гогоља 27	петак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 28	субота 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 29

ДОГАЂАЈИ У ЈУНУ

- 02.06. **ОТВАРАЊЕ ИЗЛОЖБЕ „ТЕСЛА У БЕОГРАДУ 20. 6. 1892.“**, изложба Музеја Николе Тесле, у 20.30 часова, фоаје Сцене „Раша Плаовић“
- 02.06. **ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА / ОБНОВА**, драма Стевана Пешића, у 21 час, Сцена „Раша Плаовић“
- 06.06. **ДРАМСКИ ФЕСТИВАЛ ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ „ДЕЧЈИ ДАНИ“**, у 11 часова, Сцена „Раша Плаовић“
- 08.06. **СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПРАВОСЛАВНОГ СПОРТСКОГ ДРУШТВА „СВЕТА СРБИЈА“**, у 12 часова, Велика сцена
- 13.06. **КО ТО ТАМО ПЕВА** / откупљено, 2./19. конгрес Удружења дерматовенеролога Србије, свечано отварање, Велика сцена
- 15.06. **ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА** / откупљено, поводом 86 година ЈАТ-а, Сцена „Раша Плаовић“
- 18-23.06. **ПРВИ КОРАК - ПОБИМО ИМ У СУСРЕТ**, смотри представа студената глуме уметничких академија, Сцена „Раша Плаовић“
- 21.06. **ДИДОНА И ЕНЕЈ**, барокна опера Хенрија Персла, гостују солисти, хор и барокни оркестар Фестивала ране музике, у 20 часова, Велика сцена
- 22.06. **ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА**, у 12 часова
- 22.06. **АИДА**, опера Ћузепеа Вердија, Сања Керкез први пут наступа у улози Аиде, у 19 часова, Велика сцена
- 23.06. **ОПЕРСКО СТАСАВАЊЕ**, концерт Оперског студија „Борислав Поповић“, у 12 часова, Велика сцена
- 27.06. **ПЕСНИЧКА ЛИТУРГИЈА ЗА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША**, у организацији Матице српске из Новог Сада, Велика сцена
- 30.06. **ЗАВРШНИ ГАЛА КОНЦЕРТ**, у 20 часова, Велика сцена
- 03.07. **ДАНИ СРПСКЕ КУЛТУРЕ У ПАРИЗУ**, гостују глумци представе „Мали брачни злочини“, Црква Св. Саве, Париз

ГОСТОВАЊА У ЈУНУ

- 02.06. **КОНСТАНТИН** | Стеријино позорје, Нови Сад
- 03.06. **CONSTANTINUS MAGNUS** | Ниш, учествују солисти Опере и Балета, Оркестар и Хор
- 08.06. **ОПЕРСКИ ГАЛА КОНЦЕРТ** | Краљево
- 13.06. **СОЛИСТИ БОЉШОЈ ТЕАТРА** | Сава центар, диригује Дејан Савић, учествује Оркестар Опере
- 13.06. **ХЕНРИ ШЕСТИ** | Лозница
- 20.06. **ХЕНРИ ШЕСТИ** | Град-театар Будва
- 28.06. **ТРУБАДУР** | Ниш, са гостима: Вахтанг Мачаваријани, диригент; Цветелина Васиљева, сопран; Стефано ла Кола, тенор; Доменико Балцани, баритон

Радно време благајне:
сваког дана од 11 до 15 и од 17 сати до почетка представе.
Недељом од 17 сати до почетка представе.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ РЕПЕРТОАРА

Телефон благајне: 2620-946
Телефон за групне посете: 2626-566

www.narodnopozeriste.rs

Издавачка делатност Народнoг позоришта у Београду

За издавача Дејан Савић, в. д. управника | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Заменик главног уредника Јелица Стевановић | Редакција: Микојан Безбрадица, Милош Дујаковић, Бранкица Кнежевић, Вања Косанић | Сарадници: Милица Зајцев, Зоран Т. Јовановић, Драган Стевовић, Марија Кнежевић, Ивана Стојковић | Техничка редакција: арт директор и графички дизајнер Јован Тарбук, графички дизајнер Јелена Ратковић | Коришћене фотографије архива Народнoг позоришта, МПУС и личних архива | Припрема и дизајн Народнoг позоришта у Београду | Народнoг позоришта у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180